

Sygn. akt II KO 10/21

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **H. G.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 11 marca 2021 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w W.

zawartego w postanowieniu z dnia 4 lutego 2021 r.,

sygn. akt II Kp (...)

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądu Rejonowego w W. o sygn. akt II Kp (...) do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2021 r., sygn. akt II Kp (...), Sąd Rejonowy w W. zwrócił się do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie art. 37 k.p.k. W uzasadnieniu wniosku Sąd Rejonowy wskazał, że przedmiotowe postępowanie dotyczy rozpoznania zażalenia na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w . z dnia 21 września 2020 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej czynu z art. 231 § 1 k.k., którego popełnienie, w związku z wydaniem postanowienia w sprawie o sygn. akt II Kp (...) zarzucono sędziemu Sądu Rejonowego w W. W ocenie Sądu wnioskującego potrzeba zapewnienia obiektywnego rozpoznania sprawy przez niezależny i bezstronny Sąd uzasadnia zastosowanie w niniejszej sprawie instytucji

właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy do rozstrzygnięcia innemu sądowi równorzędnemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w W. jest zasadny.

Stosowanie instytucji właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. winno następować wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji) - w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, że pod pojęciem „dobra wymiaru sprawiedliwości” kryją się sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny.

Zdaniem Sądu Najwyższego zaistniała na gruncie niniejszej sprawy sytuacja uzasadnia przekazanie sprawy do jej rozstrzygnięcia innemu sądowi równorzędnemu w oparciu o przepis art. 37 k.p.k. Jej przedmiotem jest zażalenie H. G. na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. z dnia 21 września 2020 r. o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie dotyczącej czynu z art. 231 § 1 k.k., którego popełnienie zarzucono sędziemu Sądu Rejonowego w W. Nie ulega wątpliwości, że rozstrzyganie sprawy przez Sąd, w którym ww. sędzia pełni swoje obowiązki orzecznicze, przez powiązanych z nią zawodowo czy koleżeńsko innych sędziów tego Sądu mogą zrodzić wątpliwości czy decyzje procesowe podjęte w sprawie zostaną dokonane z zachowaniem pełnego obiektywizmu, tak jak tego wymaga art. 4 k.p.k. Konieczność wykluczenia wszelkich potencjalnych i nawet zupełnie nieuzasadnionych insynuacji co do możliwości uchybienia warunkom do obiektywnego osądzenia sprawy przesądziła o uwzględnieniu wniosku w niniejszej sprawie. Rozpoznanie sprawy przez inny, równorzędny Sąd stanowić będzie gwarancję przeprowadzenia postępowania w sposób wolny od podejrzeń co do braku bezstronności sędziów orzekających w sądzie właściwym miejscowo.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy zastosował instytucję właściwości delegacyjnej z art. 37 k.p.k., rozstrzygając jak na wstępie i przekazując sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w P.